

Repertoriumnummer 2025/4678
Datum van uitspraak 6 november 2025
Rolnummer 25/1805/A
Materie : maatschappelijke dienstverlening

Uitgifte

<i>Uitgereikt aan</i>	<i>Uitgereikt aan</i>
<i>op</i> €	<i>op</i> €
Rechtsmiddelen	

ARBEIDSRECHTBANK ANTWERPEN

AFDELING ANTWERPEN

Vonnis

kamer 12

In de zaak :

[REDACTED]
RRN [REDACTED]
wonend te [REDACTED]

Eisende partij
persoonlijk aanwezig,
tevens vertegenwoordigd door meester VAN VRECKOM HILDE loco meester BUEKENHOUT
LOTTE, met kantoor te 1000 BRUSSEL, rue des Tanneurs 58-62.

tegen

[REDACTED]
KBO [REDACTED]
met zetel te [REDACTED]

Verwerende partij
vertegenwoordigd door H. BELHAJ, met volmacht.

1 Procedure

De wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werd toegepast.

De stukken van het geding werden gevoegd bij het dossier van rechtspleging en vermeld op de inventaris ervan.

De partijen werden gehoord tijdens de openbare terechtzitting van 2 oktober 2025.

De substituut-arbeidsauditeur, M. RUYSSCHAERT, gaf namens het openbaar ministerie een mondeling advies op 2 oktober 2025.

2 Vordering

De eisende partij, [REDACTED] tekende beroep aan tegen de beslissing van het subcomité van het bijzonder comité sociale dienst (BCSD) Antwerpen van 3 april 2025.

De betwiste beslissing van het OCMW luidt als volgt:

- *U medische waarborg*

Waarborg(en)

- *U krijgt geen medische waarborg (Voor [REDACTED]) vanaf 27.02.2025.*

Waarom? U verklaart een ongeval gehad te hebben op uw werk.

U dient uw rechten uit te putten ten aanzien van uw werkgever naar aanleiding van uw arbeidsongeval.”

Het beroepsverzoekschrift werd op de griffie van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, digitaal neergelegd op 4 juli 2025.

De betwiste periode is beperkt van 27/02/2025 tot en met 04/05/2025, vanaf wordt de medische waarborg door fedasil verleend.

3 Feiten

De eisende partij, [REDACTED] is een 46-jarige man uit Mali.

Bij zijn aanvraag verbleef hij illegaal in België. Hij is in België sinds 2023, hetzij 2 jaar, en dit volgens verklaring bij aangifte. Hij verliet Mali per boot in 2017 en kwam aan in Spanje, waar hij verbleef van 15 november 2017 tot januari 2018. Van 11 januari 2018 tot juli 2023 woonde hij in Nederland, waar hij een eerste asielaanvraag indiende. Deze aanvraag werd geweigerd. Hij kwam dan per trein naar België.

Hij is samen met [REDACTED] Zij heeft op 23/05/2025 verblijf gevraagd als EU-lid.

Sinds 24/02/2025 wonen ze in een huurappartement te [REDACTED] en betalen hiervoor 800 euro per maand. Mevrouw is 7 maanden zwanger (toelichting ter zitting), zij is ingeschreven bij VDAB en heeft momenteel geen inkomsten (zie stuk 17 eisende partij). Het gezin zou financieel gesteund worden door de broers en familie van [REDACTED] die legaal verblijf hebben in Frankrijk. Hiervan worden verklaringen voorgelegd (zie stuk 22 eisende partij).

Op 27/02/2025 was [REDACTED] slachtoffer van een arbeidsongeval tijdens een illegale tewerkstelling. Het betrof een plettrauma van zijn linkerwijsvinger (operatieverslag ZAS van 27/02/2025 – zie stuk 8 eisende partij).

[REDACTED] was 100% arbeidsongeschikt van 27/02/2025 tot en met 13/04/2025.

Er werd een strafklacht ingediend tegen de werkgever [REDACTED]. Het onderzoek is nog lopende. [REDACTED] wordt door Fairwork begeleid in de opvolging van deze klacht (zie stukken 4 en 20 eisende partij).

Op 05/05/2025 heeft [REDACTED] een asielaanvraag ingediend en is er financiële tussenkomst van fedasil voor de medische kosten die zich vanaf dan voordoen (oa. Revalidatie met kinesithérapie – zie stuk 7 eisende partij).

Er is een negatieve beslissing genomen door het OCMW omdat Nederland de bevoegde staat werd geacht. [REDACTED] had daar voordien reeds verblijf bekomen en Nederland had zich van 21/05/2025 bevoegd verklaard. Thans is er een beroep hangende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inzake verblijf.

[REDACTED] deed op 06/03/2025 een aanvraag bij het OCMW voor tussenkomst in de factuur van de behandeling voor een bedrag van 1.886,03 euro. De drie consultaties voor de ambulante opvolging van telkens 60 euro konden reeds worden betaald (stuk 14 eisende partij).

4 Beoordeling

Ontvankelijkheid

De vordering werd naar tijd en vorm op regelmatige wijze ingesteld en is ontvankelijk. De rechtbank kan de zaak behandelen.

Ten gronde

1. toepasselijke principes

Artikel 57, § 2 van de Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW bepaalt dat de hulp van het OCMW beperkt is tot dringende medische hulp indien het gaat om een persoon die illegaal in België verblijft.

Artikel 1 van het KB van 12 december 1996 bepaalt hierover:

“De dringende medische hulp bedoeld in artikel 57, § 2, lid 1, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, betreft hulp die een uitsluitend medisch karakter vertoont en waarvan de dringendheid met een medisch getuigschrift wordt aangetoond. Deze hulp kan geen financiële steunverlening, huisvesting of andere maatschappelijke dienstverlening in natura zijn.

Dringende medische hulp kan zowel ambulant worden verstrekt als in een verplegingsinstelling, zoals bedoeld in artikel 1, 3° van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijke welzijn.

Dringende medische hulp kan zorgverstrekking omvatten van zowel preventieve als curatieve aard.

Iedereen die in België verblijft, ongeacht zijn verblijfsstatus, heeft dus recht op onmiddellijke en dringende medische verzorging ten gevolge van ongeval of ziekte. Wanneer hij daartoe zelf niet de middelen heeft, kan hij beroep doen op het OCMW.

De wetgever heeft de medische zorgen voor personen die illegaal in het land verblijven uitdrukkelijk beperkt tot 'dringende medische hulp'.

Dringende medische hulp = medische hulp die geen uitstel lijdt nl. hulp die onmiddellijk moet toegediend worden (dixit Van Dale woordenboek).

Het doel van deze beperking is zonder twijfel een 'ontradend en budgettair effect' en het voorkomen van medisch toerisme.

Het is mensonwaardig een persoon, welk ook zijn verblijfstoestand is, bij acute medische problemen elke medische bijstand te weigeren.

Wanneer een behandeling niet onmiddellijk noodzakelijk is en het voor de betrokkene praktisch mogelijk is om naar huis terug te keren om zich daar te laten verzorgen, kan de medische hulp niet als dringend beschouwd worden.

Bovendien dient ook de behoefteigheid bewezen te worden.

Waar personen die legaal in het land verblijven en die behoeftig zijn ook nog andere steun van het OCMW kunnen krijgen, beperkt artikel 57, § 2, 1° de taak van het OCMW tot het verlenen van dringende medische hulp wanneer het gaat om een vreemdeling die illegaal in het land verblijft.

Hulp beperken, betekent minder hulp geven.

Wanneer men dringende medische hulp zou verschaffen aan personen die wel in staat zijn met eigen middelen een menswaardig bestaan te leiden en hun medische kosten te betalen, zou men meer geven aan personen die illegaal in het land verblijven dan aan personen die hier wettelijk verblijven.

2. toepassing op huidig geschil

Het wordt niet betwist dat [REDACTED] illegaal in het land verbleef ten tijde van diens aanvraag. Het wordt ook niet betwist dat de medische tussenkomst bij [REDACTED] dringend was. Er was een spoedopname voor een geplette vinger. Er is terzake geen discussie.

Tot slot dient ook de behoefteigheid bewezen te worden.

Er moet nagegaan kunnen worden of [REDACTED] (en zijn partner), al dan niet in staat was (is) om zelf in te staan voor de medische kosten.

De financiële situatie van [REDACTED], én van zijn partner, is en blijft onduidelijk. Hij legt geen rekeninguittreksels voor, en van welke financiële middelen mevrouw leefde in Spanje is ook niet duidelijk. Haar rekeninguittreksels liggen ook niet voor. Er zijn geen bewijzen en ook geen betalingen van huur, nutsvoorzieningen, en dergelijke meer.

Bovendien is het logisch dat, in een geval van een illegale tewerkstelling, de betalingen cash gebeurden. Het is ook duidelijk dat door het arbeidsongeval de tewerkstelling stopte en [REDACTED] van de ene dag op de andere zonder inkomsten viel en zonder sociaal vangnet.

Men kan daarbij bezwaarlijk stellen dat hij niet zou hebben geweten dat zijn tewerkstelling illegaal was en er hierdoor geen sociaal vangnet was. Anderzijds is het onduidelijk of er daadwerkelijk misbruik van hem werd gemaakt (geen arbeidsongevallenverzekering, geen uitbetaling loon voor laatste periode), nu er nog geen resultaat voorligt van het onderzoek naar sociale uitbuiting door de werkgever. De kans van misbruik is evenwel zeer reëel.

Na afwegen van beide elementen is de rechtbank van oordeel dat [REDACTED] ten tijde van het arbeidsongeval en zijn aanvraag, voldoende aantoont dat hij behoeftig was. De leningsovereenkomsten tonen dit ook aan.

Bij toepassing van artikel 60, § 3 van de OCMW-wet (8 juli 1976) dient de OCMW-hulp in de meest gepaste vorm te worden verstrekt.

In acht genomen, het legaal verblijf van mevrouw, in acht genomen dat beide partners, er thans blijkbaar in slagen hun huur en nutsvoorzieningen te blijven betalen – alleszins wordt het tegendeel niet aangetoond -, is de rechtbank van oordeel dat zij in staat van behoefteigheid zijn om de volledige factuur in een keer te betalen, maar dat zij naar de toekomst toe, wel terugbetalingsmogelijkheden zullen hebben.

Daarbij wordt ook rekening gehouden met het gegeven dat ook opzichts de werkgever (en mogelijk de bouwheer) een vordering tot recuperatie kan worden gesteld.

Op grond van deze gegevens is de vordering gedeeltelijk gegrond.

_____ heeft recht op een tussenkomst voor dringende medische hulp voor het bedrag van 1.886,03 euro, die rechtstreeks wordt uitbetaald aan ZAS. Het bedrag is terugvorderbaar van _____

3. kosten van de procedure

De eisende partij vordert 627,91 euro rechtsplegingsvergoeding.

Het geschil betreft echter een betwisting omtrent het al dan niet recht hebben op tussenkomst in medische kosten en niet het bedrag op zich zodat enkel het basisbedrag inzake rechtsplegingsvergoeding kan worden toegekend.

Conform KB van 10 december 2020 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Ger.W. bedraagt het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding 171,61 euro.

De eisende partij brengt geen redenen aan waarom een hoger tarief dan dit basisbedrag zou moeten worden toegekend.

5 Beslissing

Na beraadslaging beslist de rechtbank op tegenspraak.

De rechtbank:

- verklaart de vordering ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond;
- vernietigt de bestreden beslissing van het OCMW Antwerpen van 3 april 2025;
- zegt voor recht dat _____ recht heeft op een tussenkomst voor dringende medische hulp ten bedrage van 1.886,03 euro, die rechtstreeks wordt uitbetaald aan het ZAS (Ziekenhuis aan de Stroom);
- zegt dat dit bedrag terugvorderbaar is van _____

Overeenkomstig artikel 1017, 2° Ger.W. wordt de verwerende partij verwezen in de kosten van het geding.

De rechtbank bepaalt de kosten aan de zijde van de eisende partij op 171,61 euro rechtsplegingsvergoeding, en niet aan de zijde van de verwerende partij, bij gebrek aan opgave.

Dit vonnis werd gewezen door:

E. BECKERS, rechter in de arbeidsrechtbank Antwerpen, voorzitter van de kamer

G. MEIRTE, rechter in sociale zaken werkgever

G. DIRIX, rechter in sociale zaken werknemer

met bijstand van A. BUYTAERT, griffier.

A. BUYTAERT

verkeert in de
onmogelijkheid
het vonnis te
ondertekenen
(art. 785 Ger. W.)

G. MEIRTE

verkeert in de
onmogelijkheid
het vonnis te
ondertekenen
(art. 785 Ger. W.)

G. DIRIX

E. BECKERS

en uitgesproken op **zes november tweeduizend vijftientig** in openbare terechtzitting van de twaalfde kamer van de ARBEIDSRECHTBANK ANTWERPEN - AFDELING ANTWERPEN door E. BECKERS, rechter, voorzitter van de twaalfde kamer, met bijstand van A. BUYTAERT, griffier.

A. BUYTAERT

E. BECKERS